

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขังกับลักษณะของความผิด

การศึกษาทางค่านประชากรของผู้ต้องขังนั้น การทราบลักษณะทางภูมิหลังของผู้ต้องขังอันเกี่ยวกับ อายุ, การศึกษา, จำนวนบุตรของผู้ต้องขัง, สถานภาพสมรส, จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับของความเป็นบุตร ตลอดจนถึงสถานภาพสมรสของบิดามารดา ทำการศึกษาถึงอาชีพ, รายได้, การศึกษา ของผู้ต้องขังโดยจำแนกออกตามแต่ละประเภทของความผิดนั้น ผู้กระทำความผิดในแต่ละประเภทนั้น จะมีลักษณะภูมิหลังแบบไหน และมีการแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทของความผิดอย่างไรบ้าง สำหรับประเภทของความผิดนั้น ในความผิดประเภทอื่น ๆ นั้น หมายความว่าความผิดที่ไม่ได้จัดเข้าอยู่ในความผิด 6 ประเภทแรก เช่น ความผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน ก่อการจลาจล ฯลฯ และรวมถึงผู้ที่ไม่ตอบ ไม่ทราบ

1. อายุ อายุของแต่ละบุคคล เป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะชี้ให้เห็นถึงความสุ่มรอบคอบมีความรู้สึกสำนึก สติปัญญาในการมองปรากฏการณ์ต่าง ๆ และทัศนคติ เหตุการณ์ต่าง ๆ อายุมีส่วนสำคัญที่จะแสดงถึงพฤติกรรมของมนุษย์ออกมาตอบโต้กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในสังคม เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้กระทำความผิดแล้ว จะพบว่าส่วนมากเกิดจากการกระทำของบุคคลที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว จะพบว่า ช่วงอายุระหว่างประมาณ 10 - 29 ปี ทั้งนี้เพราะคนในวัยนี้ ต้องการจะแสดงความเด่นในวงเพื่อนฝูงและอื่น ๆ ถ้าที่จะกระทำในทุกสิ่งที่ผิด มักจะขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดความสุ่มรอบคอบ ไม่ค่อยจะมีความอดทนต่อความผิดหวังและความลำบากที่จะได้รับเนื่อง จากขาดประสบการณ์ในชีวิต จึงกล้าที่จะกระทำในทุก ๆ สิ่งไม่ว่าจะถูกหรือผิด แต่สิ่ง

เหล่านี้จะค่อย ๆ ลดลงเมื่อคนเรามีอายุสูงขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น¹

จากอัตราส่วนร้อยละของอายุในบทที่ 2 จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังที่กระทำผิดทุกประเภทจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี ถึงร้อยละ 59.9 ซึ่งตรงกับที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีร้อยละ 23.6 ช่วงอายุระหว่าง 40 - 44 ปี มีร้อยละ 8.4 และช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีร้อยละ 7.9 สำหรับช่วงอายุระหว่าง 50 ปี ขึ้นไป แทบจะไม่มีเลย คือมีเพียงร้อยละ 0.2 เท่านั้น ทั้งนี้อาจเปรียบไปได้ว่า บุคคลในช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี เป็นบุคคลที่อยู่ในวัยฉกรรจ์ มีอารมณ์รุนแรง ซากสติความยิ่งยด มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการกระทำผิดได้หลายครั้งหลายหน จากการวิจัยของว่าที่ ร.ต.วสันต์ เลิศธรรมทวี ได้ทำการศึกษาและอบรมผู้ต้องขังในเรือนจำพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี จำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จากการวิจัย พบว่าผู้ต้องขังมักจะกระทำผิดเนื่องด้วยอารมณ์ชั่ววูบ หรืออยากจะทำตามเพื่อน โดยคิดว่าเป็นของโก้² จากอัตราส่วนร้อยละในบทที่ 2 จะเห็นได้ว่า การกระทำผิดจะมีส่วนลดน้อยลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นไปได้เพราะเหตุที่ว่าโดยทั่วไปบุคคลเมื่อสูงอายุนั้น ความคิดจะเป็นตัวของตัวเอง มีปัจจัยทางด้านกายภาพและอารมณ์จะเริ่มลดถอยลง นอกจากนี้ประสบการณ์หรือบทเรียนในชีวิตนั้น ย่อมทำให้เขาได้สำนึกความผิดชอบชั่วดีมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวมิให้บุคคลในวัยนี้กระทำผิดมากขึ้น นอกจากนี้ศาสนา

¹Hans Von Hentig, Crime : Cause and Condition, (New York: McGraw - Hill Book Company, Inc., 1974), p.p. 140-141.

²วสันต์ เลิศธรรมทวี, "การอบรมผู้ต้องขังในเรือนจำ" (วิทยานิพนธ์-ปริญญาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2512), หน้า 41.

ยังช่วยกล่อมเกลาจิตใจ เห็นวรั้งไม่ให้กระทำความผิดด้วยกัน³ ด้วยเหตุผล
ดังกล่าวทำให้บุคคลที่สูงอายุขึ้น ทำความผิดน้อยกว่าคนในวัยหนุ่มสาว และยิ่งอายุสูง ๆ
การกระทำความผิดก็จะยิ่งลดลง

สำหรับผู้ที่อยู่ในวัยอายุต่ำกว่า 20 ปี ลงมานั้น มีการกระทำความผิดน้อย ทั้งนี้
เพราะเหตุว่าบุคคลที่อยู่ในวัยดังกล่าว ส่วนมากยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน หรืออยู่ใน
ความควบคุมดูแลของบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ การเซ่อซึ้ง การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองจะเป็นเครื่องเห็นวรั้งจิตใจให้ไม่กล้าที่จะฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของครอบครัว
และสังคมได้

จากตารางที่ 1 เมื่อได้ทำการพิจารณาแยกออกตามลักษณะของความผิด จะ
พบว่าอัตราการทำความผิดของผู้ต้องขังในทุกความผิดจะอยู่ในระหว่างอายุ 20 - 29 ปี
เป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มของความรุนแรงสูงขึ้นจนถึงอายุ 39 ปี ก็จะเริ่มลดลง

ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เช่น ปล้นทรัพย์, ชิงทรัพย์, ลักทรัพย์ พบว่าผู้ต้องขัง
ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยหนุ่ม คือ ช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีถึงร้อยละ 62.9
ซึ่งเมื่อพิจารณาทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ อันสืบเนื่องมาจากอาชีพ และค่าครองชีพ
ที่สูง ประกอบกับสิ่งยั่วยุให้บุคคลมีกิเลส ซึ่งเป็นสิ่งพุ่มเฟียชที่แลกเปลี่ยนกันด้วยเงินทำให้
มองเห็นว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพกรรมกร หรือรับจ้างแรงงาน และ
เป็นบุคคลที่ว่างงาน (ดูตารางที่ 3) และมีรายได้น้อย แสดงว่าผู้ต้องขังเป็นบุคคลที่มี
รายได้ไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพ

³ Donald R. Taft and Ralph W. England, Jr., Criminology,
(New York : Macmillan Company, 1964); p. 73.

ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตก็เช่นกัน พบว่าผู้กระทำผิดจะอยู่ในระหว่างอายุ 20 - 29 ปี ร้อยละ 63.9 และเพิ่มมากขึ้นจนถึงอายุ 30 - 39 ปี ถึงร้อยละ 27.1 พบว่าในช่วงอายุ 40 - 49 ปี นั้น การกระทำความผิดในคดีทำร้ายร่างกาย มีร้อยละ 5.6 และในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีเพียงร้อยละ 3.5 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางค่านิยม และประสบการณ์ในชีวิตไม่มีอิทธิพลพอที่จะยับยั้งมิให้บุคคลกระทำความผิดในฐานนี้ เหมือนกับคดีประเภทอื่นเท่าที่ควร ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่าการฆ่าคนตายหรือทำร้ายร่างกาย ส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากอารมณ์ชั่ววูบ เนื่องจากถูกข่มเหงจิตใจ หรือถูกหมิ่นประมาท หรือมูลเหตุเบื้องต้นอื่น ๆ ที่กระตุ้นเตือนเพื่อก่อให้เกิดความโกรธและบันดาลโทสะ สุกที่ จะระงับหรือลืมหืมตาในขณะนั้น และมาคิดได้ในเมื่อเหตุการณ่นั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว⁴

ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 20 - 29 ปี จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 51.6 รองลงมาได้แก่ในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีร้อยละ 22.2 และในช่วงอายุ 30 - 39 ปี มีร้อยละ 16.7 และผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 40 - 49 ปี มีร้อยละ 8.7 อาจเป็นเพราะว่าบุคคลในวัยดังกล่าวซำกความยังคิด อารมณ์อ่อนไหวต่อสิ่งแวกล้อมและมักจะถูกชักจูงได้ง่าย หรือมักจะเอาอย่างเพื่อนโดยคิดว่าเสียของโก้ ตามสมัยนิยม สำหรับบุคคลที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี นั้น อาจเป็นผู้กระทำ ความผิดในข้อหาผลิตหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์, รายงานการสำรวจและวิจัย การกักกันผู้กระทำผิดคดีนี้ (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย, 2515), หน้า 13.

ในความคิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พบว่ามีมากในช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี และ 30 -39 ปี กระทำความคิดร้อยละ 66.7 และ 27.6 ตามลำดับ อาจเป็นไปได้ว่าในช่วงอายุดังกล่าวนี้เป็นช่วงที่มีอารมณ์รุนแรง มีความคิดเป็นของตนเอง มักจะไม่ค่อยมีเหตุผล คิดว่าเหตุผลที่ตนเองได้กระทำลงไปนั้นถูกต้อง จากสถิติของกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ ผู้ที่มีความคิดเนื่องจากการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นพบว่า จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 - 24 ปี⁵ ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่อยู่ในช่วงอายุดังกล่าวมักจะเป็นผู้ที่มีความคิดรุนแรง

ส่วนคดีความคิดเกี่ยวกับเพศนั้น คณะอนุกรรมการวิจัยความคิดเกี่ยวกับเพศสภาวิจัยไคศึกษาพบว่า ผู้กระทำความคิดส่วนมากมักจะมีอายุ 20 - 29 ปี มากที่สุด⁶ และจากตัวเลขของการศึกษาคั้งนี้ปรากฏว่าตรงกับ คือ ผู้ที่กระทำความคิดทางเพศ อยู่ในระหว่าง 20 - 29 ปี มีร้อยละ 46.6 และ รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 27.2 แสดงให้เห็นว่าคนในวัยหนุ่ม เป็นวัยมีแรงขับเคลื่อนทางเพศสูงกว่าคนในวัยสูงอายุ ซึ่งเป็นลักษณะทางกายภาพของมนุษย์

กล่าวโดยสรุปว่าอายุเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งในการก่ออาชญากรรม ผู้ที่กระทำความคิดมาก เป็นผู้ที่ต้องขังในอายุ 20 - 29 ปี ในทุกประเภทของลักษณะความคิด

⁵กรมตำรวจ, กองวิจัยและวางแผน, "สภาพและสาเหตุของการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์". (พระนคร : กรมตำรวจ, 2513), หน้า 7.

⁶สภาวิจัยแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการวิจัยความคิดเกี่ยวกับเพศ, รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเกี่ยวกับเพศ พ.ศ. 2509 (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2509), หน้า 32-35.

ตารางที่ 1 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะความผิดปกติครั้งแรกของบุคคลซึ่งจำแนกออกตามอายุของบุคคลซึ่งก่อนกระทำความผิดปกติครั้งแรก

อายุของบุคคลซึ่ง	ลักษณะความผิดปกติครั้งแรก							รวม	รวม
	ประทุพบุรุษต่อทรัพย์สิน	ประทุพบุรุษต่อชีวิต	ขาดสติให้โทษ	ประทุพบุรุษต่อร่างกาย	ความผิดปกติเกี่ยวกับเพศ	ความผิดตามพ.ร.บ.คอมมิวนิสต์	อื่นๆที่ไม่ทราบไม่ชอบ		
ต่ำกว่า 20 ปี	25.0 (5.2)	6.3 (3.5)	35.0 (22.2)	7.6 (3.7)	23.7 (27.2)	1.2 (5.6)	1.2 (1.0)	(7.9)	(80)
20 - 29 ปี	40.0 (62.9)	15.3 (63.9)	10.8 (51.6)	16.7 (61.6)	5.6 (48.6)	2.0 (66.7)	9.6 (56.9)	(59.9)	(603)
30 - 39 ปี	36.6 (22.7)	16.4 (27.1)	8.8 (16.7)	17.2 (25.0)	4.2 (14.3)	2.1 (7.8)	14.7 (34.3)	(23.6)	(238)
40 - 49 ปี	41.7 (9.1)	9.5 (5.6)	13.1 (8.7)	19.0 (9.8)	8.3 (10.0)	-	8.3 (6.9)	(8.3)	(84)
50 ปีขึ้นไป	-	-	ก	-	-	-	ก	ก	ก
								(2)	(2)
รวม	(100.0) 383	(100.0) 144	(100.0) 126	(100.0) 164	(100.0) 70	(100.0) 18	(100.0) 102	(100.0) 1,007	(100.0) (1,007)

ก. หมายถึงต่ำกว่า 5 ราย

2. การศึกษา เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษานั้นช่วยกล่อมเกลาสัญชาตญาณของมนุษย์เรา รวมทั้งอารมณ์ช่วยให้คนมีสติปัญญา จะกระทำอะไรลงไปก็ต้องพิจารณาอย่างสุ่มรอบคอบกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา นอกจากนี้การศึกษายังช่วยให้บุคคลเคารพในสิทธิเสรีภาพ ไม่เบียดเบียน หรือก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น ทำให้มนุษย์มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ไม่อาฆาตพยาบาทหรืออิจฉาริษยาบุคคลอื่น ดังนั้นการศึกษาจะคอยบอกเตือนมนุษย์อยู่เสมอว่าอะไรควรทำและอะไรควรรงควเว้น นักอาชญาวิทยา และนักสังคมวิทยาต่างก็ยืนยันว่ามนุษย์เรานั้นยิ่งได้รับการศึกษาสูงเท่าใด การประกอบอาชญากรรมก็ยิ่งน้อยลง

พ.ค.อ.ชวัน ศรีประสิทธิ์⁷ ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพแห่งอาชญากรรมในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ระหว่างปี 2501 - 2510 พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาเพียงชั้นประถม หรือต่ำกว่า คือในปี 2503 มีถึงร้อยละ 93.48 และในปี 2504 มีร้อยละ 91.79

แอลวิน รูดอฟท์⁸ (Alvin Rudolf) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังและการกระทำความผิดระหว่างคนร้ายชาวอเมริกัน เชื้อชาติอังกฤษ มีการศึกษาระดับต่ำกว่าเกรด 6 ลงมามีร้อยละ 6 ส่วนเชื้อชาติเม็กซิกัน ร้อยละ 28 และสูงกว่าเกรด 6 ในเชื้อชาติอังกฤษ มีร้อยละ 92 ส่วนเชื้อชาติเม็กซิกันร้อยละ 72 แสดงว่าคนร้ายเชื้อชาติอังกฤษ มีการศึกษาสูงกว่าคนร้ายเชื้อชาติเม็กซิกัน

⁷ชวัน ศรีประสิทธิ์, เรื่องเกม, หน้า 4.

⁸ Alvin Rudolf, Op.Cit., p.p: 227-231.

จากอัตราส่วนร้อยละของการศึกษาของผู้ต้องขังในบทที่ 2 พบว่าผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษา ป.1 - ป.7 มีจำนวนมากร้อยละ 56.4 รองลงมาได้แก่ผู้ต้องขังที่ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้มีร้อยละ 34.1 พวกที่จบ ม.ศ.1 - ม.ศ.5 และพวกที่จบสูงกว่าชั้นเตรียมอุดม มีร้อยละ 5.0 และ 1.1 ตามลำดับ

จากตารางที่ 2 เมื่อได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระดับการศึกษาโดยจำแนกออกไปแต่ละลักษณะความผิด จากการวิจัยของคณะอนุกรรมการวิจัยสาเหตุแห่งความผิดฐานฆ่าคนตาย สภาวิจัยแห่งชาติ⁹ พบว่าระดับการศึกษาของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความผิดฐานฆ่าคนตายที่ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลงมาแล้วจะลดลงในผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น ตามลำดับ จากการวิจัยในตารางที่ 2 พบว่าในลักษณะความผิดทุกประเภทนั้นพบว่าผู้ต้องขัง ซึ่งได้รับการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 กระทำความผิด มีอัตราส่วนร้อยละสูงมากกว่าผู้ต้องขังซึ่งอยู่ในระดับการศึกษาประเภทอื่น ๆ

- ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีระดับการศึกษา ป.1 - ป.7 กระทำความผิดร้อยละ 61.1 รองลงมาได้แก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.ศ.1 - ม.ศ.5 กระทำความผิดร้อยละ 35.5 และ 3.4 ตามลำดับ

- ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต พบว่า ผู้ต้องขังซึ่งมีระดับการศึกษา ป.1 - ป.7 กระทำความผิดร้อยละ 55.6 รองลงมาได้แก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ กระทำความผิดร้อยละ 39.9

- ในคดียาเสพติดให้โทษ พบว่าผู้ต้องขัง ซึ่งมีระดับการศึกษา ป.1 - ป.7 กระทำความผิดร้อยละ 61.9 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ กระทำความผิดร้อยละ 52.0

⁹สภาวิจัยแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการวิจัยสาเหตุแห่งความผิด ฐานฆ่าคนตาย, เรื่องเกม, หน้า 69-89.

- ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกายพบว่า ผู้ซึ่งมีการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 กระทำความผิดร้อยละ 48.8 รองลงมาได้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา และผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.ศ.1 - ม.ศ.5 กระทำความผิดร้อยละ 28.7 และ 17.7 ตามลำดับ มีสิ่งที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ตองซึ่งมีระดับการศึกษา ม.ศ.1 - ม.ศ.5 กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีประทุษร้ายต่อร่างกายมีอัตราส่วนร้อยละมากกว่า ความผิดประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในคดีทำร้ายร่างกายมักเกิดขึ้น เนื่องจากอารมณ์ชั่ววูบ เนื่องจากถูกข่มเหงจิตใจ หรือถูกหมิ่นประมาท ประกอบกับผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.ศ.1 - ม.ศ. 5 ส่วนมากจะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยอายุ 15 - 20 ปี ซึ่งยังถือว่าเป็นวัยรุ่น กำลังอยู่ในวัยศึกษาค้นคว้า ตามอย่างเพื่อนฝูง ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันทางด้านการศึกษา ไม่มีอิทธิพลพอที่จะยับยั้ง มิให้บุคคลกระทำความผิดในฐานนี้ และมาได้คดีก็ต่อเมื่อ เหตุการณ์นั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว

- ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดตาม พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์พบว่า ผู้ตองซึ่งมีการศึกษา ระดับ ป.1 - ป.7 กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ตองซึ่งมีการศึกษาระดับอื่น ๆ

สรุป กล่าวโดยสรุป ผู้ตองซึ่งมีการศึกษาระหว่าง ป.1 - ป.7 ได้กระทำความผิดมากกว่าผู้ตองซึ่งได้รับการศึกษาในระดับอื่น ๆ ทุกประเภท และเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตองซึ่งมีระดับการศึกษา ป.1 - ป.7 กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒

อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความคิดครั้งแรกของผู้ทองซึ่งจำแนกออกตามการศึกษา
ของผู้ทองซึ่งก่อนจะกระทำความคิดครั้งแรก

การศึกษา	ลักษณะความคิดครั้งแรก							รวม	รวม
	ประทุพราย ต่อทรัพย์	ประทุพราย ต่อชีวิต	ยาเสพติด ไร้โทษ	ประทุพราย ต่อร่างกาย	ความผิด เกี่ยวกับ เพศ	ผิดคาม พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์	อื่นๆ ไม่ทราบ ไม่ตอบ		
ไม่รู้นั่งสื่อ	39.7 (35.5)	16.6 (39.6)	11.9 (32.5)	13.7 (28.7)	5.0 (24.3)	1.5 (27.8)	11.7 (39.2)	100.0 (34.1)	100.0 (342)
ป.1-ป.7	39.7 (61.1)	13.6 (55.6)	13.3 (61.9)	13.6 (48.8)	8.8 (74.3)	1.9 (61.1)	9.2 (52.9)	100.0 (56.5)	100.0 (589)
ม.ศ.1-ม.ศ.5	20.6 (3.4)	9.5 (4.2)	9.5 (4.8)	46.0 (17.7)	- (-)	3.2 (11.1)	11.4 (6.9)	100.0 (6.5)	100.0 (63)
สูงกว่าชั้นเตรียม	-	10.0	-	8.0	-	-	10.0	100.0	100.0
อุดมศึกษา	(-)	(0.7)	(-)	(4.9)	(-)	-	(1.0)	(1.0)	(10)
ไม่ทราบ	-	-	ก	-	ก	-	-	ก	ก
ไม่ตอบ	(-)	(-)	(ก)	(-)	(ก)	(-)	(-)	(2)	(2)
รวม	(100.0) 83	(100.0) 144	(100.0) 126	(100.0) 164	(100.0) 70	(100.0) 18	(100.0) 102	(100.0) (1,007)	(100.0) (1,007)

ก. หมายถึงต่ำกว่า 5 ราย

3. อาชีพ

อาชีพเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด เพราะอาชีพเป็นเครื่องชี้บอกให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลได้เป็นอย่างดี แต่การประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง ส่วนมากมักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงตามไปด้วย ผู้ที่มีการศึกษาดำเนินการประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย ซึ่งพวกนี้จะไม่ค่อยมีประสบการณ์ หรือความรู้ในการทำงานเพียงพอ มีแต่แรงงานที่ไร้ฝีมือ มักจะประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน และกรรมกรตามองค์การหรือโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะได้รับเงินค่าตอบแทนในราคาต่ำกว่าอาชีพอื่น ไม่สมคูลย์กับค่าครองชีพที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีบุคคลที่ว่างงาน ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งบางทีก็ดำรงชีวิตอยู่ด้วยการอาศัยผู้อื่นกิน เพราะขาดความรู้ความสามารถ หรือตำแหน่งงานมีน้อยไม่พอกับบุคคลที่ประสงค์จะทำงานได้ จึงเกิดปัญหาว่างงาน ทั้งปัญหารายได้ไม่สมคูลย์กับค่าครองชีพ และนักสังคมวิทยา ยอมรับว่าบุคคลที่ประสบปัญหาดังกล่าวมักจะประกอบอาชีพกระเี่ยกไปในทางทุจริต หรือประกอบอาชญากรรม (Crime) ขึ้นได้ง่ายอีกทางหนึ่ง¹⁰ เพราะมนุษย์ทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต และเป็นที่ยอมรับกันว่า การครองชีพของมนุษย์ ต้องอาศัยเงินแลกเปลี่ยน เมื่อเงินมีไม่พอ หรือไม่มีเงินก็อาจทำให้บุคคลบางคนเกิดความจำเป็นต้องหาเงินมาให้ได้ ไม่ว่าจะโดยการทุจริตก็ตาม ดังนั้นผู้ต้องขังในเรือนจำจึงมักจะกระทำ ความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์มากกว่าความผิดฐานอื่น และส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน หรือไม่มีงาน¹¹ นอกจากนั้นในการประกอบอาชีพจากเกษตรกรรม

¹⁰ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, รายงานและบทความเกี่ยวกับเรื่องสังคม พ.ศ. 2519. (พระนคร : แสงทองการพิมพ์, 2519), หน้า 32.

¹¹ กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์, รายงานการสำรวจและวิจัย การกักกันผู้กระทำผิดคดีอาญา, เรื่องเดิม, หน้า 41.

มาเป็นอุตสาหกรรมอันได้แก่อาชีพแรงงานตามโรงงานต่าง ๆ นั้นจะทำให้สัดส่วนประชากรของชนบทลดลง และสัดส่วนของประชากรในเมืองเพิ่มขึ้นอีก¹² คนจะมกอยู่ในเมืองเป็นจำนวนมาก ปัญหาการว่างงานในเมืองจะมีมากขึ้น และจำนวนผู้ประกอบอาชีพทางธุรกิจจะเพิ่มมากขึ้น ตามเหตุผลที่ได้อธิบายมาแล้ว

จากอัตราส่วนร้อยละของอาชีพ ในปีที่ 2 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความนึกคิดทุกประเภทแล้ว พบว่าผู้ทองซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพรับจ้างแรงงานหรือกรรมกรถึงร้อยละ 48.5 ซึ่งตรงกันหรือสอดคล้องกับการสำรวจวิจัยของกรมราชทัณฑ์ซึ่งกล่าวแล้วข้างต้น รองลงมาเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม หรือทำนา ร้อยละ 31.1 และผู้ที่ไม่มีอาชีพ รวมทั้งนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 14.6 และอาชีพรับราชการ และอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขายเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.9 แต่หากพิจารณาแยกลักษณะความนึกคิดของแต่ละประเภท จากตารางที่ 3 แล้ว จะพบเห็นได้ว่าความนึกคิดประเภทประทุษร้ายต่อชีวิต และประเภทประทุษร้ายต่อร่างกาย ซึ่งไม่ใช่อาชีพ และเป็นผู้ทองหากความนึกคิดครั้งแรกนั้น ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่ของผู้ทองซึ่งจะเป็นผู้ประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน หรือกรรมกรก็จริง แต่ผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวและอาชีพรับราชการสูงเหมือนกัน จะเห็นได้ว่าความนึกคิดประทุษร้ายต่อร่างกาย ผู้ทองซึ่งที่ประกอบอาชีพรับราชการ มีถึงร้อยละ 79.3 ซึ่งมีมากกว่าความนึกคิดประเภทอื่น ๆ และผู้ประกอบธุรกิจหรือค้าขาย มีร้อยละ 75.9 ซึ่งมีมากกว่าความนึกคิดประเภทอื่น ๆ เช่นกัน ซึ่งเมื่อเทียบกับคคิประทุษร้ายต่อทรัพย์สินแล้ว ปรากฏว่าผู้ทองซึ่งมีอาชีพประเภทประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขายไม่มีเลย และผู้ทองซึ่งที่ประกอบอาชีพรับราชการแล้ว มีจำนวนน้อยมาก ซึ่งจากผลที่ออกมาอย่างนี้พอที่จะมีเหตุผลได้ว่า เนื่องจากอาชีพรับราชการ และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้น น่าจะเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางขึ้นไป

¹²นิพนธ์ เทพวัลย์, ประชากรศาสตร์, (พระนคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2514), หน้า 69.

มีความเป็นอยู่ที่พอสมควร ไม่มีความเดือดร้อนในเรื่องค่าครองชีพ และมักจะไม่ค่อยประกอบอาชีพการมเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน¹³ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอาชีพค้าขายก็มีโอกาสประกอบอาชีพการมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต หรือประทุษร้ายต่อร่างกายได้ง่าย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการค้าขายนั้นจะต้องมีการให้เครดิต หรือดูหนี้ และเจ้าหน้าที่ซึ่งกันและกัน ในบางกรณีผู้ทำการค้าได้ใช้วิธีคิดโกงผู้ประกอบการค้าด้วยกัน มีการแข่งขันซึ่งกันและกันและการลดราคาต้นทุน ซึ่งอาจทำให้คู่แข่งอีกฝ่ายหนึ่งล้มจม ซึ่งอาจก่อให้เกิดการคิดประหารซึ่งกันและกัน อาจทำให้มีการป้องกันตัว หรือทำร้ายร่างกายและชีวิตกันขึ้นได้

ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศนั้นพบว่า ผู้ที่ไม่มีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา ทำความผิดเกี่ยวกับเพศมากที่สุด ถึงร้อยละ 36.1 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง ร้อยละ 2.2 ซึ่งผู้ที่ไม่มีอาชีพได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมากกว่าผู้ที่มีอาชีพกรรมกร หาดายเท่า ส่วนมากผู้ที่ไม่มีอาชีพมักจะเป็นผู้ที่ยังอยู่ในการพึ่งรายได้ของผู้อื่น และมักจะเป็นผู้ที่มีอายุน้อย ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า การย่างเข้าสู่วัยหนุ่ม ความรุนแรงแห่งอารมณ์ ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศนั้น ไม่มีอะไรที่จะคอยห้ามหรือกักไว้ได้ การเปลี่ยนแปลงในทางร่างกายก็เริ่มขึ้น การสมาคมของความอยากรู้อยากเห็นและความต้องการที่จะทดลองมากขึ้น จึงทำให้การทำความผิดทางเพศสูงขึ้นในวัยนี้¹⁴ และผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพนั้นมักจะเป็นผู้ที่ไม่ค่อยจะรับผิดชอบต่อสังคม ซาคความยังคิด ไม่ค่อยจะเกรงกลัวต่อกฎหมาย

¹³กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์, รายงานประจำปี 251๕ (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย, 2513), หน้า 51.

¹⁴สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, รายงานและบทความเกี่ยวกับเรื่องสังคม, เรื่องเกม, หน้า 61.

แอลวิน รูดอฟฟ์¹⁵ (Alvin Rudoff) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคคความผิดทางเพศของผู้ต้องขังชาวอเมริกัน เชื้อชาติอังกฤษ และชาวอเมริกันเชื้อชาติเม็กซิกัน พบว่า ผู้ที่กระทำความผิดทางเพศส่วนมากจะเป็นผู้ที่ไม่ม้อาชีพ และเป็นพวกที่เป็นนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ร้อยละ 47 ของเชื้อชาติอังกฤษ และร้อยละ 43 ของเชื้อชาติเม็กซิกัน รองลงมาได้แก่พวกที่มีอาชีพรับจ้างและกรรมกร เชื้อชาติอังกฤษ ร้อยละ 12.7 เชื้อชาติเม็กซิกัน ร้อยละ 11.3 เหมือนกันทั้งสองเชื้อชาติ

ส่วนคคี่ประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพกรรมกรหรือรับจ้างทำความผิด ร้อยละ 42.1 ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือทำนา ร้อยละ 42.5 และพวกที่ไม่มีอาชีพ ร้อยละ 26.6 ทั้งนี้เนื่องจากพวกนี้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ รายได้ไม่สอดคล้องกับรายจ่าย จึงอาจถูกบีบบังคับให้จำต้องกระทำความผิดเพื่อให้ได้ทรัพย์มาใช้จ่าย เพื่อตัวเอง หรือครอบครัว

กล่าวโดยสรุป พบว่าผู้ต้องขังที่มีอาชีพกรรมกร กระทำความผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ต้องขังที่มีอาชีพเกษตรกรรมทำนา เมื่อแยกออกแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ในคคี่ประทุษร้ายต่อร่างกาย ผู้ที่มีอาชีพรับราชการกระทำความผิดมาก ผู้ที่ไม่มีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาก ส่วนคคี่ประทุษร้ายต่อทรัพย์ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร และผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม, ทำนา กระทำความผิดมาก

¹⁵ Alvin Rudoff, Op. Cit., p.p. 230.

ตารางที่ 5 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้ต้องขัง จำแนกตามอาชีพของผู้ต้องขัง ก่อนจะกระทำความผิดครั้งแรก

อาชีพของผู้ต้องขัง	ลักษณะความผิดครั้งแรก							รวม
	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้ายชีวิต	ยาเสพติดให้โทษ	ประทุษร้ายต่อร่างกาย	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	ผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	อื่นๆ ไม่ทราบ	
รับราชการ	6.9	3.4	-	79.3	-	3.5	6.9	100.0(29)
ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	-	13.8	6.9	75.9	-	-	3.4	100.0(29)
เกษตรกรรวมทানা	42.5	15.0	12.5	13.4	1.9	2.6	12.1	100.0(313)
รับจ้างแรงงานหรือกรรมกร	42.1	16.0	14.3	14.1	2.2	1.6	9.7	100.0(489)
ไม่มีอาชีพนักเรียนนักศึกษา	28.6	9.5	10.2	5.4	36.1	0.7	9.5	100.0(147)
รวม	38.0	14.3	16.3	12.5	6.9	1.9	10.1	100.0(1,007)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. รายได้

รายได้ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม รายได้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพทางเศรษฐกิจ ผู้ที่มีรายได้น้อย ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรมมากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก ยิ่งในภาวะที่ค่าครองชีพสูงมากขึ้น จะทำให้เกิดปัญหารายได้ไม่สมดุลกับค่าครองชีพ ซึ่งบุคคลที่ประสบปัญหาดังกล่าวนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปของนักอาชญาวิทยา และนักสังคมวิทยา ว่าบุคคลที่ประสบปัญหาดังกล่าว ย่อมมีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมขึ้นได้ง่ายอีกทางหนึ่ง

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ที่กระทำความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีอัตราส่วนของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000.- บาท สูงที่สุด คือมีร้อยละ 44.4 ผู้ที่มีรายไ้ระหว่าง 1,000 - 1,999 บาท มีร้อยละ 39.6 และผู้ที่ไม่มียรายไ้ร้อยละ 29.6 สำหรับในคดีความผิดอื่น ๆ ส่วนมากแล้วจะพบว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 ทำความผิดสูงมาก ลำดับรองลงมาได้แก่ผู้ที่มีรายไ้ระหว่าง 1,000 - 1,999 บาท และผู้ที่ไม่มียรายไ้ แต่เมื่อพิจารณาถึงคดีประทุษร้ายต่อร่างกายกลับพบว่าผู้ต้องขังที่มีรายไ้ระหว่าง 2,000 - 2,999 บาท มีอัตราการทำผิด ร้อยละสูงมาก คือ ร้อยละ 89.2 และผู้ต้องขังที่มีรายไ้มากกว่า 3,000 บาท มีร้อยละ 80.0 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่ไม่มียรายไ้ มีรายไ้ต่ำกว่า 1,000 บาท และมีรายไ้ระหว่าง 1,000 - 1,999 บาท กระทำความผิด ร้อยละ 5.7, 16.1 และ 11.5 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะอธิบายได้ว่า ผู้ต้องขังที่มีรายไ้สูงกระทำความผิดฐานประทุษร้ายต่อร่างกายมาก เพราะเพื่อป้องกันตัวเองหรือทรัพย์สินของตนเองหรือของผู้อื่น หรืออาจเป็นเพราะผลประโยชน์ที่ชักจูงเกี่ยวกับเรื่องการค้า เช่น ค่าขายแข่งกัน ฯลฯ

ตารางที่ 4 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความคิดครั้งแรก
ของผู้หญิง จำแนกตามรายได้ของผู้หญิงก่อนจะกระทำความคิดครั้งแรก

รายได้	ลักษณะของความคิดครั้งแรก							รวม
	ประทุษ รายต่อ ทรัพย์สิน	ประทุษ รายต่อ ชีวิต	ยาเสพติด ให้โทษ	ประทุษร้าย ต่อร่างกาย	ความคิด เกี่ยวกับ เพศ	ผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	อื่น ๆ ไม่ทราบ ไม่ตอบ	
ต่ำกว่า 1,000	44.4	12.6	12.1	16.1	2.4	1.3	11.1	100.0(372)
1,000 - 1,999	39.6	17.9	14.9	11.5	1.9	2.9	11.3	100.0(442)
2,000 - 2,999	2.7	2.7	-	89.2	-	-	5.4	100.0(37)
3,000 ⁺	-	20.0	-	80.0	-	-	-	100.0(15)
ไม่มีรายได้, ไม่ทราบ	29.8	9.9	10.6	5.7	37.6	-	6.4	100.0(141)
รวม	38.0	14.3	16.3	12.5	6.9	1.9	10.1	100.0(1,007)

5. ลำดับความเป็นบุตรของผู้ทองขัง

ลำดับความเป็นบุตร หรือฐานะของการเป็นพี่น้อง เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น ผู้ที่กระทำความผิด เมื่อศึกษาถึงภูมิหลังแล้ว อาจจะเป็นบุตรคนโตของพ่อและแม่ หรืออาจเป็นบุตรคนสุดท้ายของครอบครัว ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่เป็นบุตรคนโต หรือผู้ที่ เป็นบุตรคนสุดท้ายมักจะได้รับความเอาอกเอาใจ และการ ความใจจากบิดาและมารดา ทำให้ขาดความอดทน ต่อการความทรมาน โอกาสที่จะ กระทำ ความผิดและถูกเพื่อนชักจูงและแนะนำได้ง่าย บุตรที่เป็นคนโตมักจะเป็นผู้ที่ จะ ได้รับความผิดชอบ การ เป็นอยู่ในครอบครัว และรับผิดชอบเลี้ยงดูน้อง บิดามารดา ไม่ค่อยจะให้ความเอาใจใส่หรือรักใคร่เท่าที่ควร การที่จะต้องมีความรับผิดชอบปฏิบัติ คนเพื่อให้น้องเขาเยี่ยงอย่าง จะทำให้บุตรคนโตกระทำตนอยู่ในระเบียบวินัย โอกาส ที่จะกระทำ ความผิดจึง เป็นไปได้น้อยกว่าบุคคลคนสุดท้ายในครอบครัว

แอลวิน รูดอฟ¹⁶ (Alvin Rudoff) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลัง และการกระทำ ความผิดระหว่างคนร้ายชาวอเมริกัน เชื้อชาติเม็กซิกัน โดยศึกษาเชื้อชาติ ละ 200 คน พบว่า

ฐานะของความ เป็นพี่น้องของคนอเมริกัน เชื้อชาติอังกฤษที่ประกอบอาชญากรรมนั้น คนโตกระทำ ความผิดร้อยละ 26 บุตรคนเล็กกระทำ ความผิด ร้อยละ 20 และ ผู้ที่เป็นลูกคนโตของพ่อแม่ ประกอบอาชญากรรม ร้อยละ 28 นอกนั้นเป็นลูกซึ่งไม่ได้ จักอยู่ใน 3 จำพวกนี้ของครอบครัว ประกอบอาชญากรรม ร้อยละ 26 แต่เมื่อศึกษาพวก อเมริกันเชื้อสายเม็กซิโก พบว่าอาชญากรที่เป็นลูกคนโตประกอบอาชญากรรม ร้อยละ 20 อาชญากรที่เป็นลูกคนเล็กประกอบอาชญากรรมร้อยละ 26 แต่บุตรที่เป็นลูกคนโตของ พ่อแม่ ประกอบอาชญากรรมเพียงร้อยละ 4 นอกนั้นเป็นบุตรซึ่งไม่ได้ อยู่ใน 3 จำพวกแรก ประกอบอาชญากรรม ถึงร้อยละ 46

¹⁶ Alvin Rudoff, Op.Cit., p.231.

จากตารางที่ 5 ในความนึกเกี่ยวกับคติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ผู้ทองซึ่งที่เป็น บุตรคนสุดท้ายของกระทำคามนึก มีอัตราส่วนร้อยละสูงมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.3 ผู้ทองซึ่ง ที่เป็นลูก, ลูกคนเดียว, ลูกคนแรก และที่ไม่รวมกับ 3 ลำดับแรก กระทำคามนึกร้อยละ 35.2, 20.5 และ 39.4 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ค่อยจะมีความแตกต่างกันมากนัก ในคติความนึกประเภทนี้ เพราะในคติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินนั้น เนื่องมาจากความยากจน ทุกคนมีโอกาสที่จะกระทำคามนึกเท่า ๆ กัน เมื่อต้องอยู่ในความอดอยาก แต่เมื่อ พิจารณาถึงความนึกเกี่ยวกับเพศแล้วพบว่าผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนเดียว กระทำคามนึก มีอัตราส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 22.4 มากกว่าผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนสุดท้าย ถึงประมาณ เกือบ 10 เท่า ซึ่งมีร้อยละ 3.9 และผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนแรกและอื่น ๆ มีร้อยละ 9.9 และ 5.2 อาจเป็นไปได้ว่าผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่เป็นผู้ที่ไม่มีพี่น้อง ทำให้ขาดความขังคึก หรือมีความว่าเหว ขาดเพื่อนเล่นตั้งแต่เล็ก ๆ ประกอบกับผู้ที่เป็นบุตรคนเดียวพ่อแม่ย่อมรักและเป็นห่วงมาก จึงไม่ค่อยจะปล่อยให้เล่นกับเพื่อน อาจทำให้เกิดสิ่งที่เขาขาดเพื่อนในตอนแรก อาจทำให้เกิดอารมณ์ทดแทนในทางที่ผิดในภายหลัง ก็ได้ และผู้ที่ไม่มีพี่น้องมักจะไม่ค่อยคิดถึงผลกระทบตามสนองในภายหลังได้ เช่น หาก ตนเองไปกระทำคามนึกเกี่ยวกับเพศ เช่น ข่มขืนหรือล่อลวงผู้หญิง อาจจะทำให้เกิดผลสนอง ให้กับพี่น้องของตนเองที่เป็นผู้หญิงในภายหลังก็ได้ ทำให้ไม่คิดที่จะกระทำสิ่งดังกล่าวลงไป สำหรับผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนสุดท้ายของกระทำคามนึกเกี่ยวกับเพศ จะเห็นได้ว่ามีน้อยเพียง ร้อยละ 3.9 ทั้งนี้เพราะอาจได้รับความอบอุ่นจากพี่น้อง คิดถึงผลที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง จึงทำให้การกระทำคามนึกเกี่ยวกับเพศมีอัตราส่วนที่ต่ำลง

กล่าวโดยสรุป สำหรับลำดับของความเป็นบุตรของผู้ทองซึ่ง เมื่อพิจารณา ถึงความนึกประเภทอื่น ๆ พบว่า มีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันเกือบทุกประเภท ฉะนั้น แสดงว่าลำดับของความเป็นบุตร ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำคามนึก

ตารางที่ 5

อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้จำแนกตามลำดับของความผิดของผู้ต้องขังก่อนจะกระทำความผิด

ลำดับของความผิด	ลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรก				
	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้ายต่อชีวิต	ขู่ว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้ายต่อร่างกาย	ความผิดเกี่ยวกับเพศ
คนแรก	35.2	13.5	12.4	17.3	9.9
คนสุดท้าย	40.3	15.1	9.4	16.5	3.9
ถูกคนเดียว	20.5	22.4	16.3	8.2	22.4
อื่นๆ, ไม่ตอบ, ไม่ทราบ	39.4	13.5	13.5	16.7	6.0
รวม	38.0	14.3	16.5	12.5	6.9

* อื่น ๆ หมายถึงผู้ที่ไม่ได้อยู่ใน 3 ลำดับแรก รวมทั้งผู้ที่ไม่อาจเป็นบุตรคนที่ 2, 3 หรือที่ 4 ก็ได้

ตารางที่ 5 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้ต้องขัง
จำแนกตามลำดับของความผิดของผู้ต้องขังก่อนจะกระทำผิดครั้งแรก

ลำดับของความผิด	ลักษณะการกระทำผิดครั้งแรก							รวม
	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้ายต่อชีวิต	ยาเสพติดให้โทษ	ประทุษร้ายต่อร่างกาย	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	ผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	อื่น ๆ ไม่ทราบ ไม่ตอบ	
คนแรก	35.2	13.5	12.4	17.3	9.9	1.8	9.9	100.0(162)
คนสุดท้าย	40.3	15.1	9.4	16.3	3.9	2.6	12.4	100.0(233)
ลูกคนเดียว	20.5	22.4	16.3	8.2	22.4	-	10.2	100.0(49)
อื่นๆ, ไม่ตอบ, ไม่ทราบ	39.4	13.5	13.5	16.7	6.0	1.7	9.2	100.0(563)
รวม	38.0	14.3	16.3	12.5	6.9	1.9	10.1	100.0(1,007)

*อื่น ๆ หมายถึงผู้ที่ไม่ได้อยู่ใน 3 ลำดับแรก รวมทั้งผู้ที่ไม่ตอบและไม่ทราบ อาจเป็นบุตรคนที่ 2,3 หรือที่ 4 ก็ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. การบวช

ตามหลักพุทธศาสนามีหลักว่า การบวชนั้นเพื่อต้องการซักเกลาจิตใจของมนุษย์ ให้กระทำความดี งดเว้นการกระทำความชั่ว การบวช หรือจำนวนครั้งของการบวชนั้น อาจเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่อาจทำให้อาชญากรรมลดลง

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละ สูงกว่าผู้ต้องขังที่เคยบวชทุกลักษณะความผิดคือ

- ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวชกระทำความผิดร้อยละ 62.9 ผู้ที่เคยบวช 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 32.4 และ 3.4 ตามลำดับ

- ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช และบวช 1 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 69.4 และ 25.7 ตามลำดับ

- ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช เคยบวช 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 57.9, 33.3 และ 7.1 ตามลำดับ

- ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช เคยบวช 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 56.7, 34.8 และ 6.7 ตามลำดับ

- ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช เคยบวช 1 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 84.3 และ 14.3 ตามลำดับ

- ในคดีความผิดตาม พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช และบวช 1 ครั้ง กระทำความผิดร้อยละ 83.3 และ 16.7 ตามลำดับ

- แต่เมื่อพิจารณา การกระทำความผิดทุกประเภท แล้วพบว่า ผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวช บวช 2 ครั้ง และมากกว่า 2 ครั้ง มีลักษณะเหมือนกันคือ จะกระทำความผิดประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน สูงกว่าความผิดประเภทอื่น ๆ กล่าวคือ

- ผู้ต้องขังที่เคยบวช กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ ประทุษร้ายต่อชีวิต ร้อยละ 15.3 ทำความผิดเกี่ยวกับ ประทุษร้ายต่อร่างกาย, ยาเสพติดให้โทษ, ความผิดเกี่ยวกับเพศ, ร้อยละ 14.2, 11.1 และ 9.0 ตามลำดับ

- ผู้ทองซึ่งที่เคยบวชมาแล้ว 1 ครั้ง กระทบความนึกเกี่ยวกับคติประทุษร้ายต่อ-
 ทรัพย์, ประทุษร้ายต่อร่างกาย, ยาเสพติดให้โทษ ประทุษร้ายต่อชีวิตร้อยละ 42.0,
 19.3, 14.2 และ 12.5 ตามลำดับ

- อาจอธิบายได้ว่า ในคติประทุษร้ายต่อทรัพย์นั้น ส่วนมากเนื่องมาจากความ
 ซากแค้น ต้องการเงินมาเลี้ยงชีพ ตนเอง และครอบครัวอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากการบวช
 มักจะเป็นประเภทที่นิยมกันมากในครอบครัว ของบุคคลสมัยเก่า และเป็นพวกตามชนบท
 ซึ่งส่วนมากมักจะมีฐานะที่ยากจนอยู่แล้ว ส่วนมากประกอบอาชีพกรรมกรหรือทำนา การ-
 บวชให้ลูกนั้นก็ถือว่าเป็นการสร้างบุญให้กับ พ่อ-แม่ สำหรับผู้ที่มีฐานะร่ำรวย และครอบครัว
 ซึ่งอยู่ในเมือง มักจะไม่ค่อยนิยมการบวชกัน

สรุป จากตารางนี้ พบว่าผู้ทองซึ่งไม่เคยบวช กระทบความนึกมีอัตราส่วนร้อยละ
 มากกว่าผู้ทองซึ่งที่เคยบวช ในทุกประเภทของลักษณะความนึก แสดงว่าการบวช
 นั้นเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งในการที่จะทำให้ลดอาชญากรรม เพราะผู้ที่เคยบวชมาแล้ว
 อาจเป็นผู้ที่มีจิตใจเยือกเย็น สงบ จึงมีการกระทบความนึกน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยบวช
 และพบว่าทั้งผู้ที่เคยบวช และไม่เคยบวช กระทบความนึกเกี่ยวกับคติประทุษร้าย
 ต่อทรัพย์ สูงกว่าความนึกประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่า ความนึกเกี่ยวกับประทุษร้าย
 ต่อทรัพย์นั้นเนื่องมาจาก ความยากจน ทำให้ทุกคนต้องดิ้นรน เพื่อตัวรอด จึงมีความ-
 จำเป็นในการครองชีพ จึงทำให้กระทบความนึกประเภทนี้สูงกว่าประเภทอื่น ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพย์สิน
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้ต้องขัง
ของการบวชของผู้ต้องขังก่อนจะกระทำความผิดครั้งแรก

ออกตามจำนวนครั้ง

จำนวนครั้งของการบวช	ลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรก					ออกตามจำนวนครั้ง			
	ประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้าย ต่อชีวิต	ยาเสพติด โทษ	ประทุษร้าย ต่อร่างกาย	ความผิด เกี่ยวกับ เพศ	คดีตาม ร.บ. คอมมิวนิสต์	อื่นๆ ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	รวม
ไม่เคยบวช	36.7 (62.9)	15.3 (69.4)	11.1 (57.9)	14.2 (56.7)	9.0 (84.3)	2.3 (83.3)	11.4 (73.5)	(65.1)	100.0 (656)
บวช 1 ครั้ง	42.0 (32.4)	12.5 (25.7)	14.2 (33.3)	19.3 (34.8)	2.4 (14.3)	1.1 (16.7)	7.5 (21.6)	(29.3)	100.0 (295)
บวช 2 ครั้ง	30.9 (3.4)	14.3 (4.2)	21.4 (7.1)	26.2 (6.7)	- (-)	- (-)	7.2 (2.9)	(4.2)	100.0 (42)
มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป	35.7 (1.3)	7.1 (0.7)	14.3 (1.6)	21.5 (1.8)	7.1 (1.4)	- (-)	14.3 (2.0)	(1.4)	100.0 (14)
รวม	(100.0) 383	(100.0) 144	(100.0) 126	(100.0) 164	(100.0) 70	100.0 18	(100.0) 102	(100.0) 1,007	(100.0) 1,007

7. สถานภาพสมรสของผู้ต้องขัง

ความสำคัญอย่างหนึ่งของงานที่จะกระทำคือความนึกขึ้นอยู่กับสิ่งที่เห็นยวรั้งจิตใจ ถ้าหากว่าบุคคลมีสิ่งที่คอยยึดเหนี่ยวรั้งจิตใจไว้แล้ว การที่จะคัดลึนใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็ต้องคิดเสียก่อน โดยที่สิ่งยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในลู่ในทางของสังคมปกติ นอกจากจะต้องมีปัจจัยสี่แล้ว ความจำเป็นอีกอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ก็คือ การร่วมชีวิตฉันสามี ภรรยา เพราะการใช้ชีวิตในภาวะเช่นนั้น การที่จะคัดลึนใจทำอะไรลงไป มนุษย์จะต้องระมัดระวัง เพราะความเกรงกลัวจากการกระทำใด ๆ ที่จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชีวิตและครอบครัวได้ ความเป็นห่วงภรรยาและเป็นห่วงบุตร จะเป็นสิ่งที่ช่วยใ้มนุษย์มีความคิดรอบคอบขึ้น

ซีไอคอร เอ็น. ฟอรุคินานค¹⁷ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสถานภาพสมรสของประชากรกับอาชญากรรม ซึ่งเกิดในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ที่กระทำคามผิดทั้งก่ออาชญากรรมนั้น พบว่าผู้ที่เป็นโสด มีอัตราสูงถึงร้อยละ 81.2 ผู้ที่สมรสแล้ว ซึ่งกำลังอยู่กับภรรยา ร้อยละ 18.2 ผู้ที่เป็นหม้าย ร้อยละ 0.6 ของผู้กระทำผิด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่เป็นโสดนั้นเป็นผู้ที่ไม่มีพันธะคอยเหนี่ยวรั้งการกระทำคามผิด จึงเกิดขึ้นได้ง่ายกว่าผู้สมรสแล้ว

จากอัตราส่วนร้อยละของสถานภาพสมรสของผู้ต้องขังในบทที่ 2 พบว่า ผู้ต้องขังที่เป็นโสด และผู้ต้องขังที่สมรสแล้ว มีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คือ ผู้ที่เป็นโสดมีร้อยละ 47.8 ผู้ที่สมรสแล้วมีร้อยละ 44.1 ผู้ที่เป็นหม้ายหรือผู้ที่หย่าร้างก่อนที่จะถูกลงโทษตามความผิดนั้น มีร้อยละ 8.1 เมื่อรวมผู้ที่เป็นโสดและหย่าร้างเข้าด้วยกัน จะมีอัตราส่วนสูงกว่าผู้สมรสแล้ว แสดงให้เห็นว่าการสมรสเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่จะช่วยใ้มนุษย์เรายังยังมีให้กระทำคามผิดได้มากเหมือนกัน และในทางตรงกันข้าม คนโสดที่ยังมิได้สมรสนั้น

¹⁷ Theodor N. Ferdinand, Op. Cit., p.p. 169.

มักจะไม่มีความสำคัญในการผูกพันต่อครอบครัวเลย นึกจะกระทำอะไรลงไป ก็ทำโดยไม่ค่อยคำนึงถึงคนอื่นที่ตนต้องรับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่ คนโสดมีโอกาสจะกระทำคามผิดมากกว่าคนที่สมรสแล้ว และในทางตรงกันข้ามอาจ เป็นไปได้ว่า คนที่สมรสแล้วอาจจะกระทำคามผิดลงไปเพราะเห็นความยากลำบากของ ครอบครัว เช่น รายได้น้อยไม่พอที่จะใช้จ่ายในครอบครัว ต้องประกอบอาชีพในทางที่ หุจริต เพื่อหารายได้เพิ่มขึ้นนำมาเลี้ยงครอบครัว

จากตารางที่ 7 ถ้าแยกพิจารณาความประเภทก็แล้ว พบว่าผู้ทองซึ่งที่เป็นโสด และสมรส กระทำคามผิดในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้ที่เป็นโสด จะมีมากกว่า มีคดีที่น่าสังเกตุอยู่ 3 ประเภท คือ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต และประทุษร้ายต่อร่างกาย ผู้ทองซึ่งที่สมรสแล้ว กระทำคามผิด ร้อยละ 14.6 และ 21.2 ตามลำดับ มากกว่า ผู้ทองซึ่งที่เป็นโสดซึ่งกระทำผิดร้อยละ 13.4 และ 13.7 ตามลำดับ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ผู้ที่สมรสแล้ว มีสาเหตุโกรธเคือง ซึ่งอาจจะเกิดจากการเมาสุรา, การมีบุญ, ความ หึงหวง, วิวาท, การข่มขืน, หมิ่นประมาท, บันดาลโทษ, การปลงกันกั้ว, ความพยายาม, รายได้ ผลประโยชน์และอาชีพต่างกัน, การฉีกขาดกันในเรื่องที่ดิน และการกระทำเพื่อ ความอู้อุด หรือความมั่นคงแห่งชีวิต ซึ่งอาจเนื่องมาจาก เชื่อหวังมรดก หรือการ แข่งขันทางการค้า เป็นต้น ส่วนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ปรากฏว่าผู้ที่เป็นโสดกระทำ ความผิด ถึงร้อยละ 12.9 ในขณะที่ผู้สมรสแล้วกระทำคามผิดเพียงร้อยละ 1.8 อาจ เป็นได้ว่าผู้ที่เป็นโสด เป็นผู้ที่มีความโกรธทางกามารมณ์สูงกว่าผู้สมรสแล้ว เมื่อมีความ ต้องการทางเพศมาก ประกอบกับการขาดความยับยั้ง ไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยว และต้องการ ระบายความโกรธทางกามารมณ์ จึงกระทำการผิดคร่าอนาจาร และข่มขืนกระทำชำเรา จากการวิจัยของกรมราชทัณฑ์ พบว่าผู้ที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ผู้ที่เป็นโสด กระทำคามผิดถึงร้อยละ 91.7 ในขณะที่ผู้สมรสแล้วกระทำคามผิดเพียง ร้อยละ 8.3 ในปี 2510¹⁸

¹⁸กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์, รายงานประจำปี 2511, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย 2512), หน้า 26.

ในคดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ พบว่า ผู้ที่เป็นโสดและสมรสแล้วกระทำความผิดใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 1.7 และ 1.8 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานภาพสมรสไม่ได้มีปัจจัยสำคัญที่เป็นสิ่งเหนี่ยวรั้งผู้กระทำความผิดประเภทนี้เลย เพราะผู้กระทำความผิดประเภทนี้ มักจะเป็นผู้ที่ต้องการให้ตัวเองเป็นโสด เห็นความไม่เป็นธรรม ไม่พอใจในสภาพสังคม เป็นคนมีอุดมการณ์ และต้องการมีชื่อเสียง เพื่อให้ฐานะเท่าเทียมกับผู้อื่น มีความคิดว่า ถ้าตัวเองมีชื่อเสียงแล้วจะทำให้ภรรยาหรือบุตร หลอยมีหน้ามีตา สังคมยกย่อง ซึ่งการกระทำของบุคคลเหล่านี้ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ หรืออุดมคติ และมีบางพวก ที่มีเหตุที่เกิดจากการกดขี่ของข้าราชการ หรือนายจ้าง เป็นต้น

สำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พบว่าผู้ที่เป็นโสด กระทำความผิด ร้อยละ 14.7 ผู้ที่สมรสแล้วกระทำความผิดร้อยละ 10.7

ตารางที่ 7 อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรก
ของผู้ต้องขัง จำแนกออกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ลักษณะความผิดครั้งแรก							รวม
	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ประทุษร้ายต่อชีวิต	ยาเสพติดให้โทษ	ประทุษร้ายต่อร่างกาย	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	ผิดตาม พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์	อื่นๆ ไม่ทราบ	
โสด	36.3	13.4	14.7	12.7	12.9	1.7	8.3	(100.0)
สมรส(อยู่กิน)	36.8	14.6	10.8	21.2	1.8	1.8	13.0	(100.0)
หย่าร้าง	54.8	18.3	8.5	11.0	-	2.5	4.9	(100.0)
รวม	38.0	14.3	16.3	12.5	6.9	1.9	10.1	(100.0) 1,007

สรุป จากตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า การสมรสเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่จะช่วยยับยั้งมิให้ผู้ประกอบอาชีพกรรม กระทำคามผิดมากขึ้น

8. จำนวนบุตรของผู้ต้องขัง

มีหลักฐานจริงอยู่อย่างหนึ่ง คือสถิติฐานานของพ่อ แม่ ย่อมจะต้องรักดูกลอยดูแลห่วงใย¹⁹ ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยเหนี่ยวรั้งไม่ให้ผู้ต้องขังกระทำคามผิด ก็คือบุตร จากการวิจัยของกรมราชทัณฑ์ พบว่าผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศมีจำนวนมาก ที่เป็นผู้ไม่มีบุตร แต่ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกลับพบว่า ผู้ที่มีบุตรโดยเฉลี่ยแล้ว 3 - 4 คน กระทำคามผิดเป็นจำนวนมาก²⁰

ทั้งนี้อาจเห็นได้ว่าพวกที่กระทำผิดทางเพศเป็นพวกที่ยังไม่ได้แต่งงาน ไม่มีพันธะผูกพันอาจเป็นผู้ที่ขาดศีลธรรม ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินซึ่งเป็นผู้ที่มีบุตรมาก ผู้ที่กระทำผิดอาจจะเป็นคนดี ไม่ได้มีความต้องการที่จะทำคามผิด แต่เนื่องจากการประกอบอาชีพผิดเคืองรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ความรับผิดชอบคุ้มครองความสัญญาฐานานของผู้เป็นบิดา เมื่อเห็นบุตรยากลำบาก ก็ต้องพยายามชวนชววยหาเงินทองหรืออาหารมาให้บุตร ซึ่งจะเห็นอยู่เสมอว่า ผู้ที่กระทำผิดต่อทรัพย์สิน มักจะทำไปเพื่อบุตรของตนเอง เช่น ผู้ที่เป็นแม่ขโมยปลาจากตลาด เพื่อนำไปให้ลูกกิน เพื่อความอยู่รอดของชีวิต แต่อย่างไรก็ตามคามผิดโดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่มีบุตรแล้วย่อมจะกระทำผิดน้อยกว่าผู้ที่ไม่ไม่มีบุตร การเกรงกลัวกฎหมายของผู้กระทำคามผิด เมื่อทำคามผิดแล้วต้องถูกจำคุก เข้าไปอยู่ในเรือนจำ ไม่มีใครจะเลี้ยงดูบุตรของตน จึงจะเป็นเหตุผลที่พอจะกล่าวได้ว่า การห่วงใยและกังวลต่อบุตร ย่อมจะเป็นสิ่งเหนี่ยวรั้งใจบุคคลผู้นั้นมิให้กระทำ

¹⁹ ทวีรัสมิ์ อนาคต, พัฒนาการของครอบครัว, (พระนคร : โรงพิมพ์ตรีหงส์, 2515), หน้า 84.

²⁰ กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์, รายงานประจำปี 250๐, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย, 2510), หน้า 11.

ความผิดได้

จากอัตราส่วนร้อยละของจำนวนบุตร ของผู้ทองซึ่งในเขตที่ 2 เฉพาะผู้ที่สมรส และหย่าร้างซึ่งมีจำนวน 527 คน จะเห็นได้ว่าผู้ที่กระทำผิดในทุกประเภท ผู้ทองซึ่งที่มีบุตร 3 - 4 คน กระทำผิดมีอัตราส่วนร้อยละ สูงที่สุดร้อยละ 34.7 ผู้ที่มีบุตร 5 - 6 คน, 1 - 2 คน, 6 คน และผู้ที่ไม่ม่มีบุตร กระทำผิดร้อยละ 27.2, 26.6, 8.7 และ 2.8 ตามลำดับ

จากตารางที่ 8 ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่าผู้ทองซึ่งสมรสหรือหย่าร้าง ซึ่งมีบุตร 1 - 2 คน กระทำผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุดร้อยละ 33.2 ผู้ที่มีบุตร 3 - 4 คน, 5 - 6 คน มากกว่า 6 คน และไม่มีบุตร กระทำผิดประเภทนี้ ร้อยละ 30.8, 24.6, 9.0 และ 2.4 ตามลำดับ

ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตพบว่า ผู้ทองซึ่งที่สมรสหรือหย่าร้าง ซึ่งมีบุตร 3 - 4 คน กระทำผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุดร้อยละ 37.5 ผู้ที่มีบุตร 5 - 6 คน, 1 - 2 คน, 6 คนขึ้นไป และผู้ที่ไม่ม่มีบุตร กระทำผิดร้อยละ 28.7, 26.3, 5.0 และ 2.5 ตามลำดับ

ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พบว่าผู้ทองซึ่งมีบุตร 3 - 4 คน กระทำผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุดร้อยละ 33.3 ผู้ที่มีบุตร 5 - 6 คน, 1 - 2 คน มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากันคือ 22.8 ผู้ที่มีบุตรมากกว่า 6 คน และผู้ที่ไม่ม่มีบุตรกระทำผิด ร้อยละ 15.8 และ 5.5 ตามลำดับ

ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย พบว่าผู้ทองซึ่งมีบุตร 3 - 4 คน กระทำผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุดร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ผู้ทองซึ่งมีบุตร 5 - 6 คน, 1 - 2 คน, มากกว่า 6 คน และผู้ที่ไม่ม่มีบุตรกระทำผิดร้อยละ 33.0, 13.0, 12.0 และ 2.0 ตามลำดับ

ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ พบว่าผู้ต้องขังที่มีบุตร 1 - 2 คน และ 5 - 6 คน กระทำความผิด สูงที่สุดเท่ากันคือร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีบุตร 3 - 4 คน ซึ่งกระทำความผิดร้อยละ 11.1 คน

และเมื่อพิจารณาถึงทุก ๆ ประเภทที่มีจำนวนบุตรแล้วพบว่า ผู้ต้องขังทุกประเภท กระทำความผิดเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ต้องขังที่กระทำความผิดประเภทอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8

อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้ต้องขัง จำแนกออกตามจำนวนบุตร
ของผู้ต้องขังก่อนกระทำผิดครั้งแรก (เฉพาะผู้ที่สมัครและหย่าร้าง)

จำนวนบุตร ของผู้ต้องขัง	ลักษณะการกระทำผิดครั้งแรก							รวม
	ประทุรร้าย ต่อทรัพย์	ประทุรร้าย ต่อชีวิต	ยาเสพติด ให้โทษ	ประทุรร้าย ต่อร่างกาย	ความผิด เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์	ผิดกาม	อื่นๆ ไม่ทราบ ไม่ตอบ	
ไม่มีบุตร	33.3 (2.4)	13.3 (2.5)	20.0 (5.3)	13.3 (2.0)	13.3 (22.2)	-	6.7 (1.7)	100.0(15) (2.8)
1 - 2	50.0 (33.2)	15.0 (26.3)	9.3 (22.8)	9.3 (13.0)	2.1 (33.3)	3.6 (50.0)	10.7 (25.0)	100.0(140) (26.6)
3 - 4	35.5 (30.8)	16.3 (37.5)	10.4 (33.3)	21.9 (40.0)	0.6 (11.1)	0.6 (10.0)	14.7 (45.0)	100.0(183) (34.7)
5 - 6	36.4 (24.6)	16.1 (28.7)	9.1 (22.8)	23.1 (33.0)	2.1 (33.3)	2.1 (30.0)	11.1 (26.6)	100.0(143) (27.2)
6 คนขึ้นไป	41.3 (9.0)	8.7 (5.0)	19.6 (15.8)	26.1 (12.0)	-	2.2 (10.0)	2.2 (1.7)	100.0(46) (8.7)
รวม	211 (40.0)	80 (15.2)	57 (10.8)	100 (19.0)	9 (1.7)	10 (1.9)	60 (11.4)	100.0(527)

จากตารางที่ 9

- ผู้ทองซึ่งซึ่งกระทำคามผิดมากกว่า 1 ครั้งมีจำนวน 187 คน เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์โดยหาอัตราส่วนร้อยละของอายุผู้ทองซึ่งก่อนที่จะกระทำคามผิดครั้งสุดท้ายโดยจำแนกออกตามอายุของผู้ทองซึ่งก่อนกระทำคามผิดครั้งแรกพบว่า

- ผู้ทองซึ่งซึ่งก่อนกระทำคามผิดครั้งแรกมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้กระทำคามผิดครั้งสุดท้าย เมื่อมีอายุ 20 - 29 ปี มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดร้อยละ 95.0 และผู้ทองซึ่งที่ได้กระทำคามผิดครั้งสุดท้าย เมื่อมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีร้อยละ 7.0 ส่วนผู้ทองซึ่ง ซึ่งกระทำคามผิดครั้งแรก อายุต่ำกว่า 20 ปีนั้น ได้กระทำคามผิดครั้งสุดท้ายเมื่ออายุ 40 - 49 ปี และมากกว่า 50 ปี ขึ้นไปไม่มีเลย

- ผู้ทองซึ่งซึ่งก่อนกระทำคามผิดครั้งแรกมีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี ได้กระทำคามผิดครั้งสุดท้ายในระหว่างอายุ 30 - 39 ปี มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดก็ร้อยละ 90.3 รองลงมาได้แก่ผู้ทองซึ่งที่กระทำคามผิดครั้งสุดท้าย เมื่อมีอายุ 40 - 49 ปี และระหว่าง 20 - 29 ปี ร้อยละ 5.7 และ 4.0 ตามลำดับ

- ผู้ทองซึ่ง ซึ่งก่อนจะกระทำคามผิดครั้งแรกมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี ได้กระทำคามผิดครั้งสุดท้าย เมื่อมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดร้อยละ 60.0 และผู้ทองซึ่งที่กระทำคามผิดครั้งสุดท้ายเมื่อมีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี ร้อยละ 40.0

- สำหรับผู้ทองซึ่ง ซึ่งก่อนกระทำคามผิดครั้งแรกมีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ไม่ได้กระทำคามผิดซ้ำอีกเลย

จะเห็นได้ว่าผู้ทองซึ่ง ซึ่งมีอายุอยู่ในวัยหนุ่ม คืออายุตั้งแต่ต่ำกว่า 20 ปี, 20 - 29 ปี และ 30 - 39 ปีนั้น เป็นผู้ที่กระทำคามผิดขึ้นอีกมีจำนวนมาก และมักจะกระทำคามผิดขึ้นอีกในช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน จะเห็นได้ว่า การได้รับโทษทัณฑ์ใน

ระหว่างที่ได้รับโทษนั้น ไม่ไ้ทำให้บุคคลเหล่านี้เช็ดหลายเลย ประกอบกับวัยในช่วงอายุดังกล่าวเป็นวัยที่ยังมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ อีกมาก เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วอาจจะไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ หรือถูกเพื่อนฝูงเก่า ๆ ที่เคยกระทำความผิดมาก้วยกันชักจูง จึงกระทำความผิดขึ้นอีก

สำหรับผู้ที่มิ่อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป พบว่าไม่ไ้กระทำความผิดซ้ำอีก คงเป็นเพราะว่า ในวัยดังกล่าวเป็นวัยที่สูงอายุมีความนึกคิด ถึงสิ่งผิดชอบชั่วดี มากกว่าพวกที่อายุต่ำกว่า ประกอบกับร่างกายอ่อนแอลง เนื่องจากมีอายุมากขึ้น จึงไม่ไ้กระทำความผิดขึ้นอีก

ตารางที่ 9 อัตราส่วนร้อยละของอายุของผู้เองซึ่งที่กระทำความผิดครั้งสุดท้าย จำแนกออกตามอายุของผู้เองซึ่งที่กระทำความผิดครั้งแรก

อายุของผู้เองซึ่งที่ตองโทษครั้งแรก	อายุของผู้เองซึ่งที่ตองโทษครั้งสุดท้าย					รวม
	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 29	30 - 39	40 - 49	50 ปีขึ้นไป	
ต่ำกว่า 20 ปี	-	93.0	7.0	-	-	100.0(43)
20 - 29 ปี	-	4.0	90.3	5.7	-	100.0(124)
30 - 39 ปี	-	-	60.0	40.0	-	100.0(20)
40 - 49 ปี	-	-	-	-	-	-
50 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	-	24.0	67.9	18.0	-	100.0(1,807)

สรุป จากการวิเคราะห์มาแล้วทั้งหมดในบทนี้ พอจะสรุปเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้
 ทองซัง กับความสัมพันธ์ของลักษณะความผิดทุกคดีได้ว่า ผู้ทองซังมีอายุระหว่าง 20 -
 29 ปี กระทำความผิดมาก และกระทำความผิดมากในทุก ๆ ประเภทคดี มีการศึกษา
 มากที่สุดระหว่าง ป.1 - ป.7 ทำความผิดเกี่ยวกับทุกประเภท มีอาชัรกรรมกรรับจ้าง
 แรงงานกระทำลความผิดมาก มีรายได้ระหว่าง 1,000 - 1,999 บาท และไม่เคยบวช
 มากกว่าเคยบวช ส่วนมากเป็นโสด สำหรับผู้ที่สมรสหรือหย่าร้าง มีบุตร 5 - 4 คน
 กระทำลความผิดมากเกือบทุกประเภท ผู้ที่กระทำลความผิดในครั้งแรกในช่วงอายุ 20 - 29
 ปี จะกระทำลความผิดขึ้นอีกมากกว่าผู้ทองซังในช่วงอายุอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย